

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

Welkom. Je hebt één nieuw bericht.

Kaya met Max hier.

Ik ben op aanraad van Geert in de Philharmonie in Parijs naar een tentoonstelling geweest over Jean-Michel Basquiat.

De relatie van zijn kunst met muziek was toch wel heel indrukwekkend en het heeft mijn blik op die kunstenaar ook verruimd.

Dus ja, ik wil daar wel meer over kwijt.

Ik ben Kaya Verbeke en van de standaard is dit Radar.

Je wekelijkse cultuurpodcast.

Radar. Radar. Radar.

New York, begin jaren tachtig.

In een atelier ligt een groot doek op de grond.

Een jonge twintiger beschildert het.

Laag per laag.

Een dood hoofd, een saxofonist, een ambulance.

De kunstenaar schrijft ook woorden op het doek.

Krast ze uit en schrijft ze opnieuw.

Uit de tv schalt MTV.

Terwijl een jazzplaat de ruimte vult met Charlie Parker.

Downtown New York speelt een no-waveband.

En in de Bronx werkt hip-hop.

Het is hier dat Jean-Michel Basquiat zich ontpopt tot een nieuwe rockstar van de New Yorkse kunst zien.

Zijn eerste werk verkocht hij voor 200 jaar.

Maar nu zijn zijn werken miljoenen waard.

In Parijs lopen er momenteel twee tentoonstellingen over Basquiat.

De track Pleister is de fondation Louis Vuitton

over de samenwerking en vriendschap tussen Basquiat en Andy Warhol.

Maar wil je Basquiat echt begrijpen, dan moet je in de vielharmonie zijn.

Cultuurregenis.

Max de Moor en Geert van der Speeten gingen kijken.

Welkom bij Radar.

Radar, Radar, Radar, Radar.

Dag Geert en Max.

Jullie zijn allebei naar Parijs gegaan, want dat loopt niet één, maar twee tentoonstellingen over Jean-Michel Basquiat.

Geert, je bent naar allebei gaan kijken.

Ik klopt, ik moest voor de krant een stuk schrijven.

En wat vond je ervan?

Zeer intrigerend, vooral die dubbele slag.

Ik krijg twee andere invalshoeken op zijn werk.

De eerste tentoonstelling is de meest gehypte.

Dat is die samenwerking met Warhol.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

De andere tentoonstelling heet Basquiat Soundtracks en gaat over zijn nauwe band met de muziek van zijn tijd, de 80e. Zo constateren je dan achteraf wel een van de structureren de principes van zijn schilderkunst uitmaakten.

Dat is ook op twee verschillende locaties.

Dat is niet de krant.

De ene is in de fondation Louis Vuitton.

Aan de andere kant van de stad bevindt zich La Fille Harmonie de Paris.

Dat is het grootste concertgebouw van Parijs.

Max, je bent ook in de Fille Harmonie geweest.

Ik ging naar Parijs en ik vroeg aan Geert.

Als ik een expo moet gaan kijken, de welke is het dan?

En het werk dus.

De expo in de Fille Harmonie, over Raan Basquiat.

En de muziek.

Het intergeerde mij ook wel omdat ik wel geïnteresseerd ben in de downtown kunstzieren van New York in de jaren 70, 80, toch wel een periode die gelegd tot de verbeelding spreekt en die daar wel tot leven wordt gewekt.

Ik zou verwachten dat Geert de exposition over Warhol tippt, want die springt toch het meest in toog en toch was het hier over muziek.

Ja, omdat dat een iets leveniger tentoonstelling is die het werk een beetje buiten de witte museumuren exposeert.

Het is ook allemaal heel donker als je binnenkomt.

Het is allemaal op zwarte muren gebracht.

En dan met de muziek die via een ingenieuws systeem altijd bepaalde plekken te horen is

en die op één of andere manier ook niet door elkaar begint te klinken.

Het is niet dat één grote jingle jungle is.

Is het toch wel een soort andere kunstbeleving?

Eens geen klinische, witte museumuren.

Nee, en dat is toch wel waar het werk beter tot zijn recht komt, omdat het toch echt wel uit de streets of New York komt.

Ja, en waar jullie al van van Basquiat toen jullie gingen gaan kijken naar de exposities?

Ja, ik kende zijn werk maar alleen, maar van sporadisch is een werk in een tentoonstelling te zien.

Vijf jaar geleden was er al een tentoonstelling, de Barbican in Londen, die ook heel erg inzoomde op zijn leven.

En dat was wel een revelatie.

Je ontdekte meer de persoon Basquiat dan de kunstenaar.

Zijn leven is zo'n roegbaan,

hij heeft ook een steekvlam carrière gehad

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

die amper 18 jaar geduurd heeft.

Het is interessant om te zien wat hij allemaal meegemaakt heeft.

Ja, Max, jij was jij al van?

Ik was geen grote fan, ik was wel bekend met het werk omdat het zoiets is dat in het collectief geheugen zit.

Bijvoorbeeld het kroontje, zo'n soort schetsmatig kroontje, de doodskoppen, een dino.

Zijn patronen die altijd terugkeren in dat werk en dat maakt het natuurlijk voor een groot publiek wel makkelijk om zich aan vast te klampen.

Stap maar, want het is niet zo'n roegbaan.

Het is niet zo'n vaste klampen.

Stap maar, een winkel van Eniclo binnen en het hangt vol t-shirts van Basquiat Warhol Haring. Dus hij gehoord echt tot die grote drie van New York.

Maar tot mij persoonlijk sprak het niet echt, omdat het wel redelijk schetsmatig is, zo wat kribbelig,

maar dat maakt natuurlijk ook wel het werk wat het is, want hij heeft zijn roots als graffiti-kunstenaar, samen met een vriend, dat de artiesten nam Samo, wat ook staat voor same old shit.

Dus dat laat wel al zien dat er een soort lichtzatter is.

Ja, een satirische toon zat in uw werk samen.

Lied ze dan zien achter in de Lore Eastside, bijvoorbeeld de so-called avant-garde.

En dat wekt met heel heel veel intrigie op in die creatieve scene toen,

want iedereen wilde weten wie is Samo, en dat bleek dus Jean-Michel Basquiat te zijn.

En dan vandaaruit is hij dan gegroeid naar richting het galeriewees en de kunstenaar die hij geworden is.

Hij heeft een heel boeiend leven gekend, dat met zij al geert een rootsbaan.

Wat bedoel je juist?

Ja, hij kwam uit een mixt ouderschap.

Zijn ouders kwamen uit Haiti en Puerto Rico.

Ze waren eigenlijk immigrereest in New York, waar hij in Brooklyn school gelopen heeft.

Op zijn zesde kreeg hij een auto-ongeluk, waardoor hij lange tijd in het ziekenhuis bleef.

Dat is blijven spoken in zijn werk, komt eraan terug.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

Een rebellische tiener die op zijn zeventiende thuis vertrok en een straatkunstenaar werd.

Later gingen de drugs een heel belangrijke rol spelen.

Hij is gestorven aan een overdosis, heroïne.

En de tijd was discriminatie op de achtergrond aanwezig.

Men noemt Basquiao wel eens een boze zwarte kunstenaar

en dat zie je ook in zijn werk, zijn boze,

terichte zich tegen de consumptiemaatschappij, bijvoorbeeld.

Maar ook tegen racisme, ongelijkheid.

Ik denk dat Basquiao ook boos zou zijn als hij te horen kreeg

dat mensen hem zouden markeren als een boze zwarte kunstenaar.

Hij was daar echt voor op zijn hoede, ook in interviews.

Er is een fragment bijvoorbeeld dat iemand zijn werk

Primal of Tribal noemt.

Wel, bij meteen zegt...

Zo was een app.

Die interviewer verschiet natuurlijk... Hoe moet ik mij hieruit?

De praten probeert een beetje, want tegen dan is het kalverdrongig.

Je zei het, je zei het.

Wel, oké.

En hoe veel ik serieus genomen worden als kunstenaar?

Zeker, en bijvoorbeeld ook.

Hij woonde samen met Susan Maloch, zijn vriendin.

Hij bracht geen geld in het laadje, hij heeft dan ooit zijn vriendin,

maar ja, kom, nu moet je toch iets van de huur betalen

en dan kwam hij terug, daggaan, werk aan de Upper East Side

en ze zei echt, sorry, ik kan dit niet doen.

Ze behandelen me daar als een slaaf.

Laat mij gewoon schilderen.

En dat is dan het ene koetok.

Toen ze hebben gegaan, is hij schilderder.

Zij ging uit huis om te werken.

Ja, maar van kunstende straten als graffitiartist naar een galerie,

dat is nu wel geen gemakkelijke weg, lijkt mij.

Nee, het moment was daar.

In 1981 was er een tentoonstelling die heette New York New Wave.

New York New Wave.

Alternate spaces specialise in showing the most recent developments in art.

Waarin de New Tentense aanbod kwam,

het was ook niet echt een galerie tentoonstelling,

maar buiten het circuit een beetje.

En misschien is er niets nieuwere en meer contemporair

dan de exhibition we zien vandaag.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

En daar waren verschillende opkomende kunstenaars aanwezig, maar hier uitprongen was natuurlijk Jean-Michel Basquiat. En toen realiseerde men zich van, ha, dit is Seymour. En dat is de kunst die hij maakt. En dat ging heel snel. Hij werd plots de rockstar van het kunstse wereldje in New York. Dus hij werd dan ook wel echt serieus genomen als kunstenaar? Ja, hij werd wel echt heel erg omarmd in die in iedankte aan kunst zien. Maar dan tegelijk, zij werkt gewoon heel goed te verkopen. Maar de hogere museale wereld, die nam hem niet echt serieus. En dat is toch wel zijn hele leven lang een beetje voor hem een soort frustratie geweest. Die hang naar herkenning, één erzijds waar we door zijn vader herkent worden, anderzijds door de grote kunstwereld. Ja, en daarom heeft Basquiat ook een samenwerking aangegaan met Andy Warhol, de Silver Prince of Pop. Die in de jaren 60 groot was geworden, maar in de jaren 80 echt de paus van de kunst in New York was. Basquiat had hem twee keer ontmoet, de eerste keer vergeefs. De tweede keer had hij een t-shirt van hem gekocht, geloof ik, want hij was ook modenontwerper. Dus een analiensteek. Basquiat was modenontwerper, ja. En de derde keer is het dan tot een samenwerking gekomen waar we het later gaan over hebben. Ja, inderdaad. We gaan straks nog hebben over de expositie Basquiat Warhol. Maar het is eigenlijk vooral dus de expositie in de vielharmonie die jullie anders heeft doen kijken naar Basquiat's werken. Klopt, het is muziek in twee delen van New York. Je hebt de Downtown-scene en de Uptown-scene. Uptown, dat is dan de Bronx en Harlem. Wartoe net de hip-hop begon te floreren, de opkomende zwarte muziek, die ook een nieuwe manier van beweging betekende en ook een nieuwe manier van zingen, spreken, rappen. En dat soort van vibe vind je ook terug in de kunst van Basquiat. Er komt heel veel tekst voor in de schilderijen van Basquiat. En die staan vaak op repeat. Er zit een rijm in of een binnenrijm of een alliteratie. Het zijn woorden die je bijna muzikaal hoort. Zo de muziek zien waar Basquiat in zat,

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

dan moet ik me daarmee voor.

En dat is ook een soort van vijf,

dat is ook een soort van vijf,

dat is ook een soort van vijf,

dat is ook een soort van vijf,

dat is ook een soort van vijf,

dat is ook een soort van vijf,

inzantoor moet ik me daarmee voorstellen.

Ja, in The Houndtown had je natuurlijk de New Wave zien

en de No Wave zien,

want No Wave was een beetje de kunstzinnig afzetten

tegen de glamour van New Wavemuziek.

Dat waren bands, zoals Sonic Youth bijvoorbeeld,

James Chance.

Dat was heel atonelle muziek, veel improvisatie.

Grapisch gaf dat vaak zo punk-achtig zwarte witwerk op.

En dat voel je ook wel in het werk van Basquiat,

Dat improvisatie is daarin dat schriwerige, punk-achtige ook wel.

Dat dat schetsmatige.

Daar zie ik echt die referenties.

Hij zat ook wel in die wereld.

Hij was ook goed bevriend met een kleine Brian.

Hij was op dat moment in dat klikje, want dat was het ook wel.

Die scene noemde het blijkbaar ook downtown 500 of downtown 600,

omdat ongeveer 500 man was die elkaar allemaal goed kenden.

En hij hoorde daarbij.

Glenn O'Brien had dus een tv-show, tv-party en zo'n talkshow.

Het is geen klassieke talkshow.

Een tv-show, dat is een party, maar dat zou een politieke party zijn.

Een beetje rock'n'roll.

Rock'n'roll in Onschent Onsch.

Ja, het zou ook Glenn O'Brien zijn die dan een film zou draaien,

waarin Basquiat zijn debut maakte als acteur.

Een soort van bohemien-artist speelt hij daarin,

die door Lower Eastside loopt met een schilderij onder zijn arm

en onderweg prostituëes en clubuitbaaters tegenkomt.

Een film die in die tijd nooit is afgewerkt,

maar dan uiteindelijk wel in 2001 hermonteerd is.

En nu te zien is ook gedeeltelijk toch in de philharmonie en die tentoonstelling.

Ja, dat was een van mijn favoriete stukken in de tentoonstelling.

Omdat je dan ook echt die straten ziet, je ziet hem er door wandelen.

Natuurlijk, ze mythologiseren het wel.

Ze gaan filmen op de plek waarin dat New Yorker echt het meest uitziet,

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

als een oorlogsonen, denk ik.

Maar het maakt wel indruk, want hij toch denkt van,  
wel, wat een stad, als je het zelf eens een stad kunt noemen.  
Het was bijna fight, op dat moment een asier.

Ja, want New Yorker in de jaren 70 en 80 was wel echt heel interessant.  
Heel interessant en heel ruw.

Daardoor kwamen natuurlijk heel veel muzikante artiesten op af,  
omdat die konden gewoon heel goed koop leven.

En dat beeld hebben we natuurlijk in de lucht zonder warm water,  
waar iedereen gewoon naar toe kwam om het te maken als kunstenaar.  
Denk maar aan Petty Smitty, dat heel erg mooi tot leven werkt in het boek.  
Just Kids, ja.

Ja, wat me toch wel opvalt,  
dat zijn mensen die naar daar komen om kunstenaar te worden  
en nog niet echt een medium hebben.  
En dat zien we toch ook wel.

Met Basquiat begon als graffiti-kunstenaar  
daar op een gegeven moment even met een bandje Gray ook ergens in Inoue heeft zien,  
een soort improvisatie, punk jazz, probeert te maken  
en dan uiteindelijk besluit om visueel te gaan.

Dus hij maakt er zelf ook muziek?

Ja, hij was clarinetist en soms ook bediende hij de synthesizer.  
Maar hij was eigenlijk de bandleader van het groepje Gray.  
Hij hoopt hem eigenlijk door te breken als muzikant.

Ja, maar het is niet tot de annalen van de muzikerscheden,  
dus hij blijft behoren.

Nee, dat is zelfs nooit echt een studioopname geweest.

Het staat wel nu nog op Spotify via compilaties,  
dus er zijn wel ergens opnames gemaakt,  
maar geen officiële studioopname.

En dan heeft hij natuurlijk ook nog een hippo-plaat geproduceerd.  
Een hippo-plaat?

Ja, samen met de muzikante Rammelzie, was dan binnen die Uptown scene,  
was dat een van zijn beste vrienden.

Dus hij had dan Pep Frye-Freddy,  
dat was een goede vriend van hem, die dan ook mee in de Bronx scene zat.  
Dus Rammelzie, daar ging hij dan hippo op mee maken  
en was dan de plaat beatbok.

Zijn credit-ass producer, die hij toch ook gehaald heeft.

Oh, wow, that's deep and all to speak

In the corner and the one and every night in tape

Hij had een enorme plaatcollectie, echt duizenden platen, blijkbaar.

En dat ging dus, ja, van klassieke muziek tot jazz,

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

wat voor hem toch wel een vormscharen is geweest, tot aan die no-wave, tot hip-hop en zovoort.

En ja, daardoor had hij ook wel af en toe gevraagd, dat is DJ.

Ja, terwijl hij aan het werk was, stond er altijd muziek op, blijkbaar en niet alleen maar vanuit één kanaal, maar tegelijkertijd de oogende klipjes van MTV over het scherm en had hij een vinylplaat opgelegd.

Dat was voortdurend rumoer aanwezig.

Ja, dat moet echt wel een chaos zijn geweest in l'Avelier.

Zijn galeriehoudster, die zei van, ja, ik was dan met mijn paraplieu van mijn schoenen, aan het stampen naar beneden om te zeggen, alsjeblieft doet het een beetje stiller, want daar was hij dus aan het werken.

Hij ging heel roekeloos om met zijn kunstwerken, dus hij liep daar rond terwijl die muziek staat te knallen.

En dan zei hij van, ja, je kunt eigenlijk mijn kunstwerken herkennen, de periode en de sneakers die ik had, want ik stapte gewoon over mijn werk heen en die voetafdrukken zijn soms in te zien.

Dus kijk, zo kan het ook.

Maar dus Basquiat luisterde ook vaak naar jazz.

Ja, jazz was natuurlijk in de sensie zwarte muziek.

Basquiat had veel zwarte helden, boxers, atleten, maar ook muzikanten, en zijn grootste held was Charlie Parker.

Hij komt heel vaak ook aan bot in zijn kunst.

En de jazz speelt ook wel een rol, natuurlijk, in de manier waarop hij graag improviseerde en op een thema varieerde.

Daar was we straks zo'n zin bij de tentoonstelling Warhol Basquiat.

Ja, en dus in de veel harmonie komen die muziek invloeden in zijn werk helemaal tot leven.

Ja, je hebt de indruk dat je in zijn werksituatie induikt, wat iets minder rijdt,

is natuurlijk de grote kunstwerken die je afgeleverd heeft, die in de museum hangen, overal ter wereld.

Dat komt omdat de harmonie meer gekozen heeft voor het schetsmatige, het impulsieve werk.

Daarvan is heel veel bewaard ook.

Dient hier als documentair materiaal dat dat een inkijk heeft.

Maar voor de echte, roodschalige werken, de grote formaten, daarvoor moet je in de foundation Vuitton zijn.

Straks hebben we het nog over die samenwerking

en ook over de vriendschap tussen Warhol en Basquiat.

Maar eerst hebben we nog even een heel belangrijke boodschap.



## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

Ik wil graag iets van m'n eigen.  
Om dat te kunnen inrichten.  
Een thuis wel hebben we.  
Ja, wel, ik heb een vraag waar ik al een hele tijd mee zit.  
Een huis kopen.  
Mooie vintage ronde lampen en zo in de gang.  
Is dat nu eigenlijk altijd de beste keuze?  
We bouwen een douches samen.  
Een groter thuisgevoel wil creëren of zo?  
Die zekerheid van een huis spreekt mij keiart aan.  
Ik geloof dat nog altijd niet echt heel allemaal wordt.  
Sommige keren dat op het begin, maar dat is echt mijn eigen nom.  
Maar als ik dan kijk naar de prijs van een huis,  
steigende rentevoeten, renovatiekosten,  
dan hoor je soms toch ook wel wilde verhalen.  
Begin zo'n lening dan niet heel veel te bepalen  
en is dat wel zo gemakkelijk voor iedereen.  
We hebben twee jaar en een half gezocht.  
Elke dag, acht uur lang en bij elke pauze dat je hebt,  
dat scrollen op IMO-website.  
Die lening overvol spreken we dan nog.  
100, 200.000 euro extra.  
Wat dan nu? 350 of 400.000 waardes.  
150.000 euro boven de vraag.  
Dat is hetzelfde.  
Allemaal thuisjes en wat er allemaal aan vast hangt.  
Hoe ver kun, wil en moet je eigenlijk gaan voor een eigen huis?  
Spijlt heel je toekomst, hè?  
En als het niet zo zwart wittig is, zijn er dan geen alternatieven.  
Moet dat dan of..  
Om daarachter te komen, kan je vanaf dit weekend luisteren  
naar de podcast Klaagvakker.  
Radar.  
Geert en Max, er loopt nog een andere expositie in Parijs  
over Basquiat, die ook heel bijzonder is.  
Ze hebben daar al over painting forehands in de fondation Louis Vuitton  
over zijn samenwerking met Andy Warhol.  
Hoe is die samenwerking eigenlijk begonnen?  
Het was een initiatief van de galeriehouder,  
van zowel Basquiat's Andy Warhol,  
Bischofsberger eten en Zwitser.  
En die vond het prikkelend om kunstenaars met elkaar in contact te brengen.  
De eerste samenwerking was legendarisch,

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

tot de legenden gaan behoren, omdat gewoonlijk was een ontmoeting tussen Warhol en mensen die op bezoek kwamen. Eindigde die in een photoshoot met een Polaroid-camera, bijvoorbeeld. En dat gebeurde nu ook. En Basquiat nam die foto meteen aan, trok er mee naar zijn studio. En in twee uur tijd realiseerde hij het dubbelportret dat daar op stond van hemzelf en Andy Warhol. Waarop Warhol de legendarische woordenspraak, wow, deze kunstenaar kan sneller werken dan ik zelf. Hij was onder de indruk. En zo is het dan gegroeid op een speelse manier. Zijn ze beginnen samenwerken, eerst op kleine formaten. En langzaamaan in grote, monumentale schilderijen die soms tien meter lang zijn. Ben altijd volgens hetzelfde Stramin Warhol gaf de voorzet. Hij gebruikte een van zijn silk screens, techniek waar hij heel vaak zijn beroemde werken meegemaakt heeft. En daar ging Basquiat mee aan de haal. Hij pokte het vuur op, hij voelde heel hevige elementen toe. Maar die bleken dan toch wel mooi samen te vallen tot één geheel. Ja, dus ze werken eigenlijk verder op elkaars schilderijen? Ja, ze vonden daar ook een dynamiek in, om in één dag tijd een werk af te maken. Op één dag? Ja, soms gebeurde dat. Ze worden bijzeten aan elkaar doorgaven en uitdagen eigenlijk. Ja, het was een beetje plagerig ook, de manier waarop ze met elkaar z'n werk omgingen. Ik had er nu gewoon eens het letterlijk over schilderen en dan, oh, je durft dat ook, en ga ik dit doen? Die indruk rijkert toch van als ik erover lees en dingen over kijk. Klopt, en Warhol gebruikte bij voorkeur ook motieven die hij eerder al had gebruikt, logos van grote firma's. De Olympische Ringen, omdat op dat moment in Los Angeles ook de Olympische Spelen liepen in 1984. Die Basquiat dan zag als kettingen, natuurlijk, in plaats van als Ringen. Hij gaf daar onmiddellijk een negatieve connotatie aan. Zo botsten eigenlijk ook twee werelden. Het kapitalisme waar Warhol mee vliertte, en was eigenlijk iemand die daar op een heel ironische manier mee omging, onze manier waarop we een consupcie omhelzen. Je koopt een gemiddelde item.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

Ja.

Waarom heb je het gevoel om dat te doen?

Waarom creëer je iets nieuws?

Ah, omdat het makkelijk is om te doen.

Maar is dit niet een soort van een joh-penstuk dat je in de publiek speelt?

Ah, nee.

En Basquiat die daar radicaal tegen inging, anti-kapitalistisch.

Ja, want het is geen logisch duo, hè.

Ze hebben een heel andere stijl.

Ze komen uit een andere generatie.

Ze hebben een andere achtergrond.

En toch voelen ze elkaar.

Die samenwerking dwongen dan ook om nieuwe stijlen uit te proberen.

Basquiat wist Warhol te overhalen om opnieuw manueel te gaan schilderen, omdat hij al een hele tijd niet gedaan heeft.

In die periode was hij al een beetje aan het wegzinken in foto's, die hij van glammerfiguren maakte, die bij hem op bezoek kwamen, die dan een beetje pompeuze schilderijen werden, waar hij zijn kleurvlakken op projecteerde.

En Basquiat werd ook geprikkeld natuurlijk om zijn vocabulaire uit te breiden naar gelang de voorzet die Warhol hem had gegeven.

En waren ze ook vrienden?

Ja, echt wel heel enige vrienden.

Er werd van Warhol gezegd dat hij een crush had op Basquiat.

Ik weet niet hoe het precies zat, maar voor Basquiat zelf was het ook een soort van...

Ja, vaderlijke omgang, denk ik.

Dat in Warhol wel een beetje een soort bescherm heren en een vaderfiguur vond in die kunstwereld, want voor hem is het ook heel snel gegaan.

Dus om dan plot zo beroemd te zijn, dan heb je ook wel een beetje een gids nodig.

En die rol die naar Warhol wel voor hem op.

En ik denk dat er wel van beide kanten, zoals ze dat in het Engels heel mooi zeggen, een soort infatuation was met elkaar.

En dat enthousiasme, dat vind ik er wel mooi aan.

En dat maakt het zo pijnlijk dat het werkt, dat ze samen ook gemaakt dat het helemaal niet goed ontvangen werd.

Nee, dat werd eigenlijk heel negatief gezien in de zin van dat Warhol op dat moment.

Hij was natuurlijk de kunstpaus, maar ze zagen hem toch een beetje als een commerciële kunstenaar, iemand die een beetje een operatuur was en die op een goedkope manier relevantie wilde tanken via The Hottest New Thing in the Artworld.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

En van zijn kant Basquiat,  
als iemand die dan een beetje zijn weg omhoog zou werken via Warhol  
of op die manier ook weer aan relevantietanken.  
Dus het werd heel opportunistisch geïnterpreteerd  
wat dan voor Basquiat eigenlijk heel, heel pijnlijk was.  
Dus meteen naar die slechte kritieken  
heeft Warhol een beetje de rug toegekeerd.  
Dus dat is toch echt wel een keerpunt geweest.  
Ja, en hoelang heeft een samenwerking dan geduurd?  
Anderhalf jaar.  
In die periode zijn 160 schilderijen ontstaan  
waarvan er tachtig te zien zijn in de fondation Vuitton.  
Dat is een prestatie, als je weet,  
wat de verzekeringswaarde is van die werken  
en hoe verspreid die ook zijn in verschillende privécollecties.  
En nadien hebben ze zich nog verzoend of hebben ze nog samengewerkt?  
Nee, ze hebben niet echt ook tijd gehad om een verzoening te hebben.  
Want twee jaar nadien, na de tontstelling, is Warhol gestorven.  
De man die een soep kan in art is dood.  
Warhol, een goede pop-art, is in New York dood.  
Hij dood in de hospital de dag na een golbladder-operatie.  
En dat hakte er dan bij Basquiat wel heel erg in,  
dat hij het eigenlijk nooit heeft goed kunnen maken,  
met iemand met wie hij wel een hele goede band had.  
En dat heeft hem dan ook echt wel verder doen afgeleiden  
in zijn heroineverslaving, wat dan ook uiteindelijk zijn dood is geworden.  
Ja, hoe lang daar hij is dood?  
Een jaar na Warhol.  
Het is misschien een beetje te direct om te zeggen  
dat het een heeft het andere veroorzaakt,  
maar er is wel een triple...  
Een extra triple geweest.  
Nu, Basquiat heeft dus een heel korte carrière gehad  
en toch praten we meer dan 30 jaar later nog steeds over hem.  
Hoe komt dat volgens jullie?  
Ja, ik denk, het was zijn werk.  
Tot op vandaag doet aanspreken, het multi-diplicinair,  
hij begrijpt toch echt qua invloede een beetje net  
uit alle emmertjes, uit alle pakken, uit alle mogelijke dingen.  
Hij laat zich echt niet beperken tot één hokje.  
En dat is iets dat we toch wel zeker nu zien  
als iets zo post-internet, alle grenzen vallen weg  
en je doet maar gewoon wat hij inspireert.

## [Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene

Ja, dat was Basquiat natuurlijk al veel vroeger mee bezig.  
Ja, zijn kunst was natuurlijk ook zeer radicaal en inventief  
in die tijd waar we de nauweën nog beleefden  
van de abstractenkunst en het minimalisme.  
Het was brandnew en dat is het vandaag nog altijd.  
Het is nog altijd fris, rouw, nog altijd heel sterk gedreven door een puls.  
Het valt op, ja, soms gebruik ik me wel eens de term,  
vooral gemenend badpainting,  
dat met opzet dingen lelijk worden voorgesteld.  
Dat was het niet. Het is bij hem denk ik eerder  
radicaal emotieven gebruiken en snel en gedreven werken.  
En dat maakt hem vandaag nog altijd zo een fascinerende figuur.  
Ja, en als we nog willen gaan kijken,  
kan dat nog tot wanneer lopen de exposities?  
Ja, nog een hele tijd.  
Basquiat Soundtracks in de Philharmonie loopt tot 30 juli.  
En de samenwerking Warhol Basquiat in de foundation Louis Vuitton  
tot 28 augustus.  
Ik ben ideaal voor een citytrip in de lente over de zomer.  
Dank jullie wel, Geert en Max.  
Graag gedaan. Graag gedaan.  
En ik heb hier nog een extra cultuurtip voor jou.  
Radar.  
De tip komt deze week van...  
Doreen Hendricks, social media redacteur.  
Wat is jouw tip?  
Het fantasyboek uit Goudereik van het Schakkenbordje.  
En waarom?  
Wel, het is het sluitstuk van één van mijn favoriete fantasyregens ooit.  
Het gaat over de jonge oplichter Nari, die in de Stratewen Karriere  
probeert om een gin, een soort vuurdimoon, op te roepen.  
En dan lukt dat ook echt.  
En dan blijkt dat zij er eentje is.  
En op die manier beland zij in de magische stad David wat.  
En ja, ze beland daar in een soort van slangenest,  
in een soort meegetrokken, in politieke steek spelletjes.  
En ze moet er dan maar zien te overleven.  
En in elk boek is het zo dat het spannend opgebouwd wordt  
en opgebouwd wordt.  
En in dat laatste boek komt dat gewoon allemaal supermooi samen.  
Die strijd die daar losbaarst op tijden, dat is zo iets waar  
dat de Game of Thrones fans van kunnen dromen,  
want die hebben we daar nooit gekregen.

## **[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Radar: Basquiat, de rockster van de New Yorkse kunstscene**

Dit is echt gewoon een geniaal slotstuk van een zalige serie.  
Het Rijk van Goud of The Empire of Gold van Schakkenbordie.  
Het is best vertaald en de edici is echt een hebbeding op zich.  
Bedankt voor jouw bijdrage, en eens voor de tip.  
Radar. Radar. Radar.  
Zo, dat was Radar.  
De wekelijkse cultuurpodcast van de Standaard.  
Alle credits vind je op [standaard.be-podcast](https://standaard.be-podcast).  
Bedankt voor het luisteren en tot volgende week.